

Mnogovrstne novice.

* *Judje segajo po gospodstvu svetá.* To je unidan brez ovinkov rekel dr. Ludevik Philippon, dosluženi rabinar. In to je resnica. Poglejmo danes kamor koli hočemo, povsod vidimo, da judovski duh svet suče. Naj bodo ministri, bankirji, vredniki, profesorji, trgovci itd., v vseh veje isti duh: vladati svet. Angleški minister Disraeli (jud po rodu) je izustil pomenljive besede, rekoč: „svet vladajo vsi drugi ljudje, kakor mislijo tisti, ki ne vedó, kaj se — za koulisami godí“. In minister Cremieux (tudi jud) je prav jasno povedal, kaj da hočejo judje, rekši: „novo Mesijevo kraljestvo more vstati in nov Jeruzalem namesti cesarjev in papežev“. Primerimo to, kar zdaj po „liberalnem“ svetu vidimo, kako judovski časniki pravi ali po kristijanskih judih vredovani podkopujejo vse, kar mora spoštovano biti, če nočemo, da razpade svet, in priznati moramo, da jud hoče svet vladati.

* Na Dunajski razstavi bode Rusko konjarstvo znatno zastopano. Iz Petrograda je 28 plemenitih kónj pripravljenih iz najiminitnejših konjaric kneza Romana Sanguška, Okolnikova Kilkova itd.

* Nemškega cesarja pričakujejo 15. dne junija k razstavi na Dunaji, kjer ostane 14. dni. Malo dni pred odhodom njegovim pride car Ruski na Dunaj ter tudi kakih 14 dni ostane ondi. — Šah (cesar) Perzijski, ki tudi pride na Dunaj, pa ne bode nazaj gredé šel čez Carigrad in Aden, ampak čez Italijo, Buri, Meko in Medino, kjer nekoliko dni ostane, potem pa se po Perzijskem zatoku vrne domú. To je prvokrat, da Perzijski šah zapusti svojo državo, ker verska in narodna zapoved veže vladarja, da ne sme iz države svoje.

* O tistih 500.000 gld., ki so, kakor je posl. Fux rekel v državnem zboru, namenjeni duhovnom za „premijo ustavoverstva“, je trdil Tirolski časnik „Tir. St.“, da se je celó malo duhovnov oglasilo za njo. Vladni dopisnik v „Brün. Zeitg.“ pa trdi, da to ni res, in dokazuje po številkah, na marsikako stran zanimivih. On pravi, da se je od tega polmilijona razdelilo 413.135 gold., in sicer se je dalo v doljno Avstrijo 49.300 gld., v zgornjo 13.900 gold., na Salcburško 2500 gold., na Štajarsko 22.730 gold., na Koroško 17.620 gold., na Kranjsko 8460 gold., na Tržaško, Goriško in v Istri 18.990 gold., v Tirole in Vorarlberško 15.240 gold., na Česko 53.340 gold., na Moravsko 40.830 gold., na Šlezko 14.600 gold., v Galiciji 129.935 gold., v Bukovino 6220 gold. in v Dalmacijo 19.470 gold. V vsem skupaj je bilo prošnjikov 4975, katerih je pa bilo obdarovanih le 3798. Razmera med prošnjiki in obdarovanimi je pa bila taka: v doljni Avstriji 247:222, v gornji 173:108, na Salcburškem 27:22, na Štajarskem 153:134, na Koroškem 188:156, na Kranjskem le 50:48, na Tržaškem, Goriškem in v Istri 265:225, v Tirolih in Vorarlbergu 120:100, na Českem 292:254, na Moravskem 301:274, na Šlezkem 151:130, v Galiciji 2598:1723, v Bukovini 46:43, v Dalmaciji 364:356. — Kranjski duhovščini gré tedaj čast, da je najmanj hrepenela po Fuksovi „premiji“.

* Toča je začela letos zgodaj po Goriškem strahiti; 8. t. m., ko je po gorah blizo Gorice snežilo, je močno poškodovala trte in sadno drevje pri Zgradu, Gradišči in Ronkih; 11. dne t. m. je sodra v Gorici priletala, pa brez škode; v noči od 11. do 12. t. m. je pa v Pedrovem in v Polji, Rihenberške soseske, precej škode naredila.

Naši dopisi.

Iz Gorice 18. aprila. — Vodstvo c. k. poskuševališča svilorejskega je 1. dne t. m. oklicalo, da se

šola na tem zavodu začne 12. dne maja in da traja 6 tednov; za nauk teoretični in praktični v nemškem in laškem jeziku se plača 10 gold., v slovenskem jeziku je menda zastonj, ker ga nič — ni! Oglase učencev za to šolo sprejema vodstvo do 10. maja. Kdor pa se hoče učiti samo preiskovanja z mikroskopom (ta nauk se začne 1. junija in traja do konca septembra) plača le 5 gold. — Gosp. profesor Povšè potuje kot učitelj kmetijstva po deželi z veliko pohvalo in hvalo vseh, ki slišijo njegove temeljite in lahko umevne nauke. — Pri volitvi mestnega odbora v 3. razredu je sijajno zmagala konservativna stranka. Več o tem Vam poroča gotovo Vaš navadni dopisnik, čegar poročila jako radi čitamo v Gorici, ker zmirom pravo zadenejo.

Iz Notranjskega 19. aprila. — Spomlad je. Že švigajo in cvrčijo urne lastovke okoli nas, ki so ravnokar priromale iz daljnih tujih krajev. Vemo pa dobro, da lastovke so silno koristne tice, ker mnogo in mnogo škodljivih mrčesov pokončajo. Te romarje imamo toraj radi, in jih vselej veselo sprejmemo. Razun koristnih lastovk privleče se navadno zdaj spomladi tudi neka druga svojat iz Laškega v naše kraje. Danes je bil neki Primorec iz Tržaške okolice pri meni ter mi je tužno pripovedoval, da ne more v Trstu dela dobiti, rekši, da skoraj vsi navadni delalci (dninarji), kar jih Trst v magazinih, pri razkladanji na barkah itd. potrebuje, so večidel Italijani, ki priromajo iz Beneškega; domačin pa se mora tem tujcem in zagrizenim sovragom Avstrije umakniti, ter si drugej po svetu dela iskati. Taka je zdaj po vseh mestih na Primorskem, kjer so Lahoni naseljeni, ki znajo drug družega jako izvrstno podpirati, da se na taki način na slovenskih tleh močno vgnjezdijo, ubozega Slovenca pa obirajo in zatirajo z neznačajnimi sredstvi. Mnogokrat slišimo Lahe se pogovarjati med seboj: „Trst je tako naš, kraljestvo Italijansko pa sega do Save“. Kedaj neki bodo gospodje na Dunaji, ki imajo vladno krmilo v rokah, sprevideli, da, kakor od zgor silijo Prusjaki v Avstrijo, tako od zdolej Italijani? Mislijo mar, da vse to delajo iz ljubezni do nje?!

Iz Ribniške doline 19. aprila. (Zopet ogenj!) Nesreča ognja čedalje bolj pogosto obiskuje naše kraje. V 5. listu „Novic“ smo brali, da je pogorela ena hiša v Malem logu Ložko-potoške fare, in oni dopisnik bi lahko zopet povedal, da so pogoreli 4 skedeni v Travniku 29. dne u. m.; skedenj, v katerem se je ogenj začel, je zdaj že v četrto pogorel. Ljudje sploh trdijo, da to ni zgolj nesreča, ampak je tudi nemarnost in lahkomišljenost gospodarjeva vmes; žalibog, da je potegnili v nesrečo še nedolžne sosede, kateri, že pred siromaki, so res usmiljenja vredni. Enemu je menda, ker živine ni imel čez zimo, zgorela vsa krma, ki bi mu bila zdaj lepe denarce vrgla; tako je tudi drugim zgorela krma, ki so jo še mnogo imeli, in vse kmetiško orodje, enemu tudi ves živež in seme. Zavarovan je bil menda en sam gospodar. Dopisnik iz Ložkega potoka je po prvem požaru v „Novicah“ povdarjal, kako potrebno bi bilo, da si občina oskrbi gasilno orodje, kateri napravi so posebno Maloložani bili vedno nasproti, ter so s svojo trmo ovirali, da Potočani še zdaj ničesa nimajo v roke vzeti, kedar jih nesreča obišče. Pravil mi je nedavno nekdo, komur smem verjeti, da tem nasprotnikom so se pridružili še štirje drugi veljavni možje, ter da so nadučitelja celó pri c. kr. okrajnem šolskem svetu tožili ko nemirneža, ki ljudi zapeljuje v to, da bi si omislili gasilnice, češ, da so v Ložkem potoku popolnoma nepotrebne, vsaj Potočani znajo vsak ogenj s sekiro pogasiti; oni namreč mislijo, da za gasilnice je treba več vode, kakor se je tako, pa brez koristi, polije. Ko bi bili ti štirje možje res taki ču-

dodelniki, kakor so pisali v Kočevje, lahko bi Ljubljanski fajerberisti hiteli v Ložki potok k njim v šolo, kajti potem bi jim ne bilo treba drugega orodja seboj vlačiti kakor samo sekire. Iz prijateljskega pisma sem zvedel, da marljivi gosp. kaplan F. A. ravno zdaj pobira denar za dve gasilnici in da ljudje za to napravo jako radi novce darujejo. To je tedaj veselo znamenje, da vsi drugi Potočani zunaj imenovanih štirih ne zapajo sekiram, in tako končam svoj dopis s tem, da veseli vidimo, da zopet ena občina dobi gasilnice.

Sosed Potoški.

Iz Novega mesta 19. aprila. — V tacih nevarnih časih, kakor živimo sedaj, zarad Turške goveje kuge, pazijo previdni ljudje na vse, kar se godi. Mogoče je, da kakošno reč povedó, ki ni resnična ali ki je vsaj drugače, kakor jo slišijo. Vendar je zavoljo grozne nevarnosti bolje, če se iz komarja delajo sloni, kakor da se sloni vničijo za komarje. Naj tedaj k svojemu dopisu, da se ljudje čudijo, kako lahko se pri županu Podgorskemu dobivajo listeki, s katerimi se voli gonijo čez Gorijance, dostavimo še nekaj, kar ljudem dela strah. Gori na Gorijancih je srenjski svetovalc gosp. Zajec, pri katerem tudi se dobivajo taki listki. Veliko nedeljo popoldne je pa sam Gorjanski svetovalc koračil ali se peljal memo vojaške straže, da je unkraj Gorjancev kupljene vole po veliki cesti čez mejo spravil. Vojaki na straži so se neki temu ustavljali; al mogočni srenjski mož jim reče, da njegovi voli že smejo čez mejo, da on ima več o tej zadevi povedati, nego vojaški poveljnik, s katerim so mu vojaki grozili. In pustila je straža vole čez mejo. Kmalu za njim jih prižene drug znan volovsk barantač; in kar je Petru pripuščeno, naj tudi Pavel stori — si mislijo vojaki na straži. In gnali so se voli do svetovalčeve hiše, — prekupec pa jih je prec drugi dan gnal naprej v Doberniče na sejm in ž njim drugi barantač tudi še en par, ktere je tiste dni čez mejo prignal. Pravijo — ali je res ali ne, ne vem — da so eni voli poprej celó podkovani bili. Ako je to istina, je pa tudi istina, da so prišli čez Kupo iz Reške ceste, toraj iz okuženega kraja. Vojaki so to koj naznanili. Kaj so opravili, ne vem. Celó blizo mesta, v Gutnovas, je prignal neki barantač še drugi par volov; ta pa brez listeka, po ovinkih. Kmetje po vaséh, skozi ktere je urno vole podil, bi ga bili prijeli; pa, ko vidijo in slišijo, kako se godi po veliki cesti očitno, so ga le svarili in se zeló hudujejo čez tako izvrševanje oklicanih zapoved. — To je menda tista ljubeznjiva „skrb za domovino“, s ktero se ponaša marsikdo! Nadjamo se, da je c. kr. okrajno glavarstvo dogodbe na Gorjancih zvedelo; vsaj so vojaki, na Gorjancih postavljeni, sami to čudno novico meščanom prinesli; zato mislimo, da tudi okrajno glavarstvo jo je zvedelo in da po pravici kaznuje prelomljevalce oklicanih postav. Če se kuga zatrosi po deželi, kdo bode poravnal škodo ubogim Podgorcem in morebiti celi deželi? Zapovedi morajo biti za vse enake! Vsem ena mera! — Druzih novic ni posebnih v našem mesticu, kar so se potolažili prusjaki, ali kakor jim tū pravijo „pujsjaki“ z našemljeno veselico v kazini. Le to je novo, da več fantov se mora po novi postavi s puškami uriti, ko bi se jim veliko bolj pristale matike, da bi kopali toliko hude letošnje brazde.

Iz Ljubljane. (Priprave za direktne volitve.) Iz Novega mesta nam je 18. dne t. m. došlo poročilo, da so gospodje Peter Grasselli, dr. Vošnjak in dr. V. Zarnik sklicali shod slovenskih rodoljubov v Ljubljano na belo nedeljo 20. aprila v posvet za organizacijo volitev in ustanovitev centralnega volilnega odbora za vse slovenske dežele in pa za posvetovanje o poslancih za državni zbor. Dasi-

ravno je, kakor smo od več povabljenih slišali, osupnilo mnogotere narodne može to, da so edino le gori imenovani gospodje podpisali in razposlali vabilo o velevažni deželni zadevi, je vendar nekoliko povabljenih prišlo v Ljubljano v skupščino, ki je neki z večino glasov sklenila, da v tako važnem trenutku je treba vzajemnega in složnega delovanja, ako hočemo Slovenci zmagati svoje nasprotnike, ki bodo delali z vso silo. Po tem večinskem sklepu se toraj niti ni volil centralni volilni odbor niti se niso kandidatje odločili, kakor je nameraval program dotičnega sklica. — Mi popolnoma odobrujemo ta sklep, ki je edino primeren našim okoliščinam. O zadevi centralnega odbora pa je naše mnenje to, da skoro nemogoče je, v Ljubljani sestaviti centralni odbor za vse slovenske pokrajine, in da tudi potreben ni. Nemogoče — pravimo po večletnih skušnjah zato, ker pododbori tam, kjer več volilnih okrajev skupaj voli, nasvetujejo centralnemu odboru mnogokrat različne kandidate, o katerih ima potem glavni odbor odločiti, kdo naj se stavi za kandidata; — to pa je nekako oktroiranje, ktero utegne pravo zadeti le tam, kjer so centralnemu odboru krajne okoliščine dobro znane; kjer pa niso, ondi utegne odločba tudi taka biti, da ni po volji večini volilcev. Al tudi potreben ni centralni zbor zato, ker vsaka dežela izvršuje svoj posel najlože in na najkrajši poti. Iz gotovega vira vemo, da je na Goriškem že vse vredjeno o kandidaturi za direktne volitve, in isto tako je na slovenskem Koroškem. Tudi Čehi imajo svoj posebni volilni odbor za Česko in drug odbor za Moravsko; ravno tako Nemci liberalne, pa tudi federalistične stranke (na pr. Tirolci, Štajerci itd.). — Vsaka dežela naj ima toraj svoj volilni odbor, kakor je bilo do sedaj pri vseh volitvah. Za Kranjsko naj to stvar zopet v roke vzame odbor „Slovenije“, pomnožen z narodnimi deželnimi poslanci, kakor se je to s sijajnim vspehom godilo pri vseh volitvah od 1867. leta počenši. Ta odbor v Ljubljani naj se obrne do znanih mu veljavnih rodoljubov na deželi po vseh okrajih, da ondi sestavijo toliko volilnih pododborov, kolikor jih po krajnih razmerah za potrebno spoznajo, kajti taki pododbori, zaupni možje ljudstva, so potem prava desna roka centralnemu zboru. Taka vzajemnost pododborov s centralnim odborom bode polajšala srečni izid volitev tem bolj, ako na čelu centralnega odbora stojé možjé, katerim je dežela že v mnogih prilikah skazala svoje zaupanje. In po nevtrudljivem in složnem delovanji pod krilom starodavnega slovenskega gesla nam je tudi v hudi borbi z nasprotniki vprihodnje zmaga gotova!

— (Deželna sadje- in vinorejska šola) na posestvu grofa Lanthieria na Slapu v Vipavski dolini je tedaj narejena. Dolgo so trajale obravnave, da se je v red spravilo vse; zdaj so dognane. Pretekli teden je deželni odbor s pritrjenjem odbora družbe kmetijske brez razpisa podelil službo vodstva in prvega učitelja gosp. Rihardu Dolencu, ki ima vse, tudi po ministerstvu kmetijstva priznane lastnosti za to mesto. Gosp. R. Dolenc je dovršil kmetijske študije na viši kmetijski učilnici v Ogerskem Altenburgu in se je podal, po dovršenem učenji lanoreje v Moravskem Schönburgu, v učilnico sadje- in vinorejsko v Klosterneuburg, ki slovi za prvo v Avstriji. Z izvrstnim vspehom je dovršil tudi te študije, kar mu je toliko lože bilo, ker je iz svoje domovine prinesel mnogo znanstva v sadje-reji in vinstvu v šolo. Bralcem „Novic“ je gosp. R. Dolenc že veliko let znan kot strokovnjak v mnozih razdelkih kmetijstva in kot izurjen slovensk pisatelj. Ker ga navdaja iskrena želja koristiti domovini na svojem novem mestu in je zato tudi pustil na Tirolskem mu

ponujano službo vodje in učitelja kmetijske šole, zato smo trdno prepričani, da bode pravi mož na tem mestu. V današnjem „Oglasniku“ pa beró bralci tudi razpis druge učiteljske službe, službe vrtnarja (vincarja) in pa razpis 8 štipendij za šolo na Slapu. Ko bodena Slapški grajšinici tudi vse drugo za šolo vredjeno, se bode začetek šole oklical, da se oglasi vsak, kdor bode hotel to šolo obiskati. — Gotovo bode ta šola na veliko korist v in stvu v krasni naši Vipavski dolini, pa tudi napredku vinoreje še drugej. Zato more naša dežela hvaležna biti, da je v blagem g. grofu Lanthieri-u našla dobrotnika, kateremu ostane nevenljiva zasluga za napredek sadje- in vinoreje v domovini naši. — To bode tedaj tretja za pospeh blagostanja deželnega delajoča šola, ker kovaško in živinozdravniško že od leta 1850, gozdarsko pa od 1870. leta imamo, pa upamo, da dobimo kmalu tudi četrto, to je, popolno kmetijsko šolo na Dolenskem.

— Iz gotovega vira je včeraj prišlo iz Dunaja poročilo v Ljubljano, da novi šk of Ljubljanski je imenovan; kdo pa da je, poročevalec še ni mogel povedati.

— Na drugi strani povemo več o odlikovanji s častnimi redi in križci, za katero je ministerstvo nasvetovalo mnogo mož po njihovem službenem stališču ali odlični njihovi ustavovernosti. Na Kranjskem so tako prejeli centralni red železne krone 3. vrste gospodje Dežman, dr. Schöppl in pl. Langer.

— Pisma iz Dunaja nam naznanjajo, da je strašanska zmešnjava iz vseh krajev dohajočega blaga v razstavo.

— Kakor slišimo, segajo rodoljubi močno po knjigah in družih tiskih, ki so bili v zadnjem „Oglasniku“ iz dozda malo znane zaloge Blaznikove naznanjeni. Za ljudske nadaljevalne šole, čitalnice itd. res ni lahko cenejših bukev si omisliti.

— V 15. listu Českega časnika „Svetozor“ nahajamo radostni pod naslovom: „Obrazy z Krajinska“ popis Postojnske jame s 7 slikami od rodoljuba gosp. Jan. Lego-ta, kojemu gre čast in hvala, da se zanimiva za lepe slovenske kraje in jih na ogled stavi bratom našim na Českem.

— Gosp. Peter Cebin, učitelj v Kranji, je praktično misel, da se učenec mlad ali star igraje nauči cirilico, lepo izvršil na tabli, na kateri je v 2 vrstah 34 predalčkov, v katerih je po 5 na debelem črnem papirji belo malanih cirilskih pismenk. Ko se učencu pové, kako se glasi vsaka pismenka, si potem, iz predalčkov jemaje pismenke, kmalu nauči, sestavljati cele besede. Neki učenček, 7 let star, se je v dveh večerih prav dobro naučil cirilico. Preč. gosp. Matija Majar, vrednik „Slovana“, bode gosp. Cebinu gotovo hvaležen za to jako praktično idejo.

— (Slovensko gledališče.) Na korist regiseurja in igralca dramatičnega društva g. Josipa Nollija se bode predstavljala jutri četrtek 24. aprila nova iz življenja posneta igra s petjem v 5 dejanjih „Požigalčeva hči“, spisal Jos. K. Tyl, poslovenil Josip Staré.

— (Pobirki iz časnikov.) Mnogi govori pri glasoviti pojedini v kazini, „volilni reformi“ na čast, niso našli milosti v Prusaški „Deutsche Zeitg.“. Dr. Kaltenebergerjev govor jej je premiren — „eitles Wortgeflunker“; tako tudi dr. Lušinov; s knezom Metternichom se norčuje, da bode še kedaj „liberal“ in „Nemec“; najhuj pa jo je skupil baron Wurzbach, češ, da je njegov govor bila le beseda „ad captandam benevolentiam“ za volitev v prihodnji državni zbor. — O sprijaznenji in spravi strank noče nemški Robespierre nič slišati; boj mora biti — pravi — „bis ans Messer“.

Nasproti vsemu temu pa je radostnega srca gledal Krškega kovača Engelsbergerja in Šenčurskega Goloba kot zvezde „boljega duha, ki se povrača v srca naših kmetov“; s posebnim veseljem pa še omenja stara „Pressa“ govor Golobov, s katerim se je spominjal „zapeljanega ljudstva“. Naši pošteni kmetje se bodo smejali slišati milovanje Golobov o „zapeljanem ljudstvu“, ako jim na misel pride, kako „lepo“ se je Golob z Maselnom vred obnašal proti občespoštovanemu gosp. Koprivnikarju! No! takim „apostelnom“ nemškutarskega liberalizma, če tudi po deželi gredó, kakor „Laibacherica“ priporoča, kot „Wanderlehrerji“, bode naš narod pokadil z ajdovco. — Kar pa še „Deutsche Ztg.“ nam odkrije, je to, da se pri pojedini kazinski poleg kapunov gostom tudi na mizo dala osnova „konst. društva“ o volilnih agitacijah, po kateri se v Ljubljani ustanovi centralni komité, v Postojni, Novem mestu in Kranji pa podkomiteti.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Pozornost cele Avstrije bila je pretekli teden, od 16. do nedelje 20. dne t. m., obrnjena na prestol cesarski, kjer se je z velikanskimi slovesnostmi vršila poroka hčerke cesarjeve, svetle nadvojvodinje Gizele, z Bavarskim princem Leopoldom. Od vseh strani velikega avstro-ogerskega cesarstva dohajale so na Dunaj deputacije ali adrese, ki so čestitale veselemu venčanju, ki je sijajno bilo preteklo nedeljo v cesarjevi kapeli.

Presvitli cesar je v spomin tega dneva podelil okoli 90 častnih redov in križcev. Odlikovanje najviših dvornih uradnikov in opravnikov ces. kabineta, kakor tudi odlikovanje posamesnih oseb slavnostnih odborov in deputacij, to se strinja s takimi slovesnimi navadami; druga mnoga odlikovanja po nasvetu ministerskem pa so znamenja današnjega političnega stanja.

— Državnemu zboru konec bode 24. dne t. m. — 35 Poljskim poslancem, ki so zapustili zbor in jih brez izgovora ni bilo več nazaj, je zbornica vzela pravico poslanstva v zbor in delegacijo. Čemu pa je g. Črne, ki je s Poljaci vred izstopil, 21. dne t. m. zopet prišel v državni zbor, to nam je zastavica, ki je nikakor uganiti ne moremo; vsaj doslednosti ne kaže!

— Kdaj se skliče novi državni zbor, nihče še ne vé. Isto je z deželnimi zbori.

— V razstavi na Dunaji so Magjari potisnili Hrvatate tako silno na stran, da jim za njihovo blago skoro nič prostora ne ostane. Zato po „Obzoru“ več razstavnikov ne bode nič izložilo in svoje že poslanske stvari nazaj vzelo. Strašanska je res oholost Magjarska!

— Sv. oče papež, kterege so te dni liberaluški časniki po sili hoteli na pol mrtvega imeti, je zopet zdrav; bolezen bila je le lahko revmatična vročnica.

Žitna cena

v Ljubljani 19. aprila 1873.

Vagán v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 70. — banaške 7 fl. 10. — turšice 3 fl. 30. — soršice 4 fl. 20. — rži 4 fl. 20. — ječmena 2 fl. 90. — prosa 3 fl. —. — ajde 3 fl. 50. — ovsa 1 fl. 80. — Krompir 1 fl. 80.

Kursi na Dunaji 21. aprila.

5% metaliki 70 fl. 40 kr. Ažijo srebra 107 fl. 8 kr.
Narodno posojilo 73 fl. — kr. Napoleondori 8 fl. 70 kr.